

hensyn til annoncørerne særlig vigtigt, hvad de ser.

Det er jo lidt interessant, hvis man går ind og ser på deres tv-forbrug, når det gælder TV 2, for gruppen som helhed og gruppen mellem 21 år og 50 år er fuldstændig identiske. Men det er samtidig interessant at se, at gruppen mellem 21 år og 50 år ser lidt mindre Danmarks Radio og lidt mindre DR 2, hvorimod de ser lidt mere TV 3 og lidt mere TvDanmark.

Alene derfor fremgår det jo fuldstændig krytstaltklart. Hvis man laver en kanal, som i endnu højere grad skal fungere på markedsbetingelser, så er det i forhold til det segment, man har udlagt. Det er der, reklamekronerne skal tjenes for at få reklamekronerne ind. Man skal nærme sig det, vi har på TV 3, og man skal nærme sig det, vi har på TvDanmark. Derfor vil det gå i den retning med udviklingen af tv.

Kl. 13.00

Nu vil jeg godt sige om køberne, især nogle af de købere, som har meldt sig fra dansk side: Vi tror bestemt ikke på, at deres intention er at lave dårligere tv. Vi tror sådan set, at ambitionen er at prøve at lave godt og oplysende tv, men problemet er jo, hvordan situationen vil være, når krisen kradsler.

Som en erhvervsmand sagde i forbindelse med de undersøgelser, som har været meget omtalt, så bliver man jo nødt til at tage sit udgangspunkt i, at man også skal kunne tjene penge i worst case-scenarier. Og jo mere der bliver snakket om, at der skal være risikovillig kapital, som skal være med til at udvikle det ene og det andet og det tredje, desto mere klart er det også, at der skal tjenes mange penge, for risikovillig kapital tiltrækkes altså ikke ved at give den forrentning, man kan få ved at sætte pengene i banken. Risikovillig kapital tiltrækker man kun, hvis man er villig til at give en ekstra forrentning. Det vil sige, at der skal være ekstra mange penge at tjene på det her.

Der kan være situationer, hvor krisen kradsler, eller hvor forudsætningerne ikke er, som de er lagt op til i de her rapporter, der er lavet. Hvor uvildige de institutioner, der har lavet dem, er, skal jeg lade være ufortalt i den her sammenhæng. Men kommer vi i situationer, hvor forudsætningerne er anderledes, så vil vi naturligvis også se, at man vil forsøge at få ændret reklamer reglerne, man vil forsøge at få igennem, at man kan opkræve penge for public service-virksomhed – det er der i øvrigt stadig væk ikke taget stilling til om man kan få lov til ifølgende svar, vi

har fået fra Kulturministeriet – og man vil se, at der vil være en kampagne for at få flere reklamer. Desuden vil man opleve et pres på programmerne, der alt andet lige vil give dårligere programmer.

Det er klart, at det vil give dårligere programmer, hvis man i stadig større grad benytter sig af internationale nyhedsbureauer og mindre af egne journalistiske udsendinger, og det er jo en oplagt ting at gøre, hvor man kan spare massevis af penge.

Hvis man lader være med at have korrespondenter udstationeret, men bare tager fra de internationale nyhedsbureauer, så kan man få en situation, hvor man kan sige nøjagtigt det samme, som alle de andre siger, men det er jo ikke nødvendigvis særlig godt og selvstændigt tv.

Den dominans til at træffe de afgørelser bliver altså nu givet til private kapitalkræfter. Uanset hvad intentionerne er i starten, så er der ingen, der aner, hvor det ender, og det kan jo ende, som vi f.eks. har set i USA.

Der er lige kommet et interessant telegram for lidt siden om BBC-chefen, der er chokeret over amerikanske medier under Irakkrisen. Amerikanske medier under Irakkonflikten demonstrerede en partiskhed og patriotisme, der er chokerende, siger den øverste chef for den britiske radio- og tv-station BBC. De største amerikanske radio- og tv-stationer har udøvet en så rystende ensidighed til støtte for USA's regering og krigen, at det må være en advarsel til briterne om aldrig at indføre amerikanske tilstande i medieverdenen, mener BBC's generaldirektør, Greg Dyke. Det værste eksempel er medie giganten Clear Channel, der ejer 101.225 radiostationer i USA, siger han, og han gennemgår en række eksempler på, hvordan denne ensidighed er kommet til udtryk.

Vi skal bare være klar over, at det jo er den udvikling, vi åbner op for ved at lade private kræfter afgøre det her. Der er ingen, der på længere sigt kan sætte en stopper for dét.

Vi synes faktisk, at vi står i en situation, hvor det er et meget stort valg, der skal træffes. Jeg ved godt, at der er folk, der har sagt, at alt næsten er blevet sagt i den her sag, og at der ikke er nogen grund til at diskutere. Det kan man muligvis sige, men der er måske en mulighed for at dvæle lidt ved, hvem der egentlig skal træffe den her beslutning, for der er jo mange beslutninger, vi træffer herinde, som aldrig nogen sinde har betydning for befolkningen, men den her